

Богданкаво пресе

Уредиштво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 15-АВГУСТА 1942

БРОЈ 38 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОНИ СЕ МУЧЕ БЕЗ БРИГЕ

Тифлис, августа. — Овде је стигао еластични Тимошенко, звани «ластиш» који је за две недеље растегао свој фронт од Дона до Кубана (а то је свега око 500 км.). По доласку, он је дао ову изјаву: — Будите без бриге. Ја сам противника «израдио». Почео сам да их изводим из Русије, јер кад пређу Кавказ они иду даље, а ми смо онда сигурни.

КАД НА ВРБИ РОДИ ГРОЖЂЕ

Бостон, августа. — Емисар Сједињених Држава у Индији, у својству «посматрача» конференције са Гандијем о «слободи» Индије у пријатељском тону. Сурадник је Ганди ухапшен и у целој Индији завладао је оптимизам, да ће Индија добити слободу од Енглеза, «кад на врби роди грождје».

ВЕЛИКИ ПОДВИЗИ

Лондон, августа. — У казненој експедицији против Хура у џунгли у Синду, «први пута су, по писању «Тајмса» учествовале енглеске падобранске трупе.

Значи да ће сада моћи да се истакну и остале јединице британске војске. Тако ће, на пример, против Хура моћи ефикасно да се употребе противоклопне дивизије, јер ти енглески непријатељи сигурно употребљавају у борби и штитове. Несумњиво је, затим, да ће и камиле арабљанских устаника имати озбиљног посла са енглеским противтенковским оружјем.

ДРЕКНУЛА МЕЧКА ПРЕД КАВКАЗОМ

У КОЛО КАД ХОЋЕШ, ИЗ КОЛА КАД МОЖЕШ

Лондон, августа. — «Дејли Мејл» доноси да је до сада било много фраза, а мало дела. Последица овога је чињеница да је и први фронт уздрман.

Било би најбоље, наставља «Дејли Мејл» кад би ми могли да се извучемо из овог кога са болшевицима, али стара је пословица: у коло улази кад хоћеш, а из кола кад можеш.

МИРИШЕ НА БУЂ

Лондон, августа. — Последњи енглески коментари о борбама на падинама Кавказа толико су тужни да мирише на буђ.

Сви коментари енглеских листова завршавају се реченицом:

— Петролеј је угрожен! Ако и њега изгубимо обрали смо бостан.

ВУЛКАНИ У ИНДИИ

Сингапур, августа. Јављају из Сингапура, да су на више места у Индији вулкани — који су раније били престали да раде — поново отпочели свој рад. Унутрашња ерупција која прети да разруши привремени слој и да се сруши страховитом брзином — тако се јасно чује...

По мишљењу британских стручњака, највећу опасност претстављају вулкани Махатма Ганди и Субхас Чандра Бозе око којих су концентрисани опасни мањи вулкани.

РУЗВЕЛТ АМЕРИЧКОЈ ДЕЦИ

— Како да им објасним, да њихов положај није ни мало ружичаст!

НЕМАЈУ СРЕЋЕ

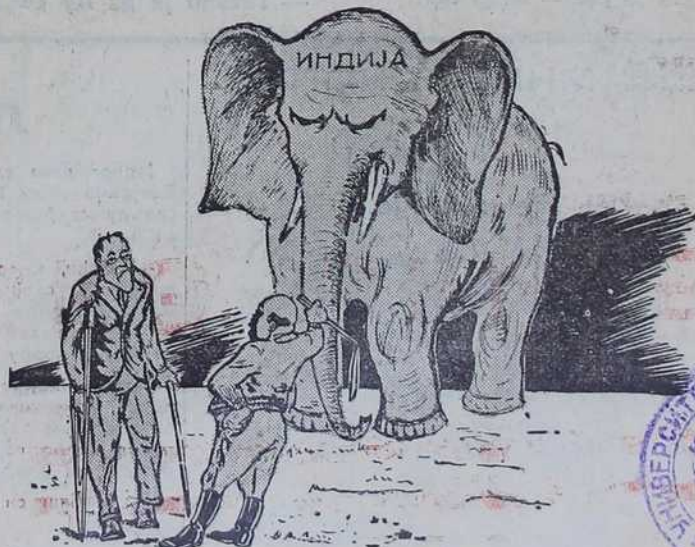
Лондон, августа. Овде влада велико разочарење у досадашње изјаве и планове. Овај атак на оптимизам настао је нарочито после ове изјаве Атлија у Доњем дому.

— Ми смо до сада дали масу изјава и обећања, али шта нам вреди, када немамо среће, па нам се све изјаловило.

УСПЕЛИ МАНЕВРИ

Лондон, августа. — Радио Лондон јавља: «Наше дефанзивне трупе извршиле су у Хајд-парку велике офанзивне маневре и том приликом су се показале достојне наших традиција».

ПОЧЕО ДА ДИВЉА

ЧЕРЧИЛ: — Таман сам мислио да сам га потпуно укротио, кад сво почео опет да дивља.

Нестало лепо време

— Овде Радио Њујорк! Барометар, који је пролетос претсказивао лепо време украли су нам наши непријатељи...

НАШЕ БОДЉЕ

ЧЕРЧИЛУ

На писицу дигли вику
Вук појео месо
Черчил бруку у Африци
Ричију натресо.

Али кад се народ
Једном к свести поврати
Има тешке своје греде
Вук ножом да плати.

ОРТАЦИМА

Од Ростова до Кубана
Пола пута до Ирана
Па их прешо смеј
Кога сада да навуче
За Енглезе да се туче
Да сачува петролеј.

КОНВОЈ

Јенки журно тоне граде
Ал узалуд све им чаде
Јер двоструки тоне број
Ускоро ће само жеље
За тужне им пријатеље
Да испрате у конвој.

МИСТЕР НОКСУ

Узалуд се, бато, цапаш
Речи пуне празних нада
Што год дилнеш — то пропада
— Иди да се сад отклапаш
Мислио си зло Европи
Сад се земља твоја топи
Да превариш — смисли скаску
На трулу си стао даску.

АУСТРАЛИЈИ

Ти си сад на дневном реду
Доживећеш рат и беду
Над тобом је облак пусти
Нада на спас врло штура
Поред тужног Мак-Артура
Низ воду те Черчил пусти
Ко с' Лондоном тикве сади
Сваког чека јад и срам
Он кестење вруће вади
А крив за све — он је сам!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Совјетнице оде пола —
болшевизму паде шрота

Москва види крај је близу, па јаче
Ортаци је оставише, тиква пуче
Рузвелт хоће да помогне, али како
На морима бура бесни, прави пак'о
По капљицу он месечно, помоћ шаље
А трулеж се болшевички цепа даље
И Лондон је, то сви виде, сад у при
Ко ће толке силне рупе, да закрпи.
Аустралија, Индија, делта Нила
Све то сад ко лустер виси, посла гњила
На морима лађе тону, као љуске
Ортаци су залутали, као гуске
Да одбране праг од куће треба спреме
Против њих се окренуло сад и време
Вест се сада нова шири, од Лондона до
Њујорка

Нема за нас много наде, уредисмо браћо
чворка.

Рузвелт успех постигао, сав се сија
Енглеска је сада само — колонија
Бела кућа наређује — Черчил слуша
Слога се је прогнуршала и пенуша
Од победа ни помена, то сви виде
Од пораза небројаних леђа бриде
Цео свет је од тог друштва диго руке
Где се макну, где се крену, свуда бруке
Рузвелт шаље посланице, прети гласно
Ал кад треба где помоћи, стиже касно
У конгресу он се прси, криви шију
А Јапани као вода свуд га бију
Од Хаваја па на север — до Алеута
Америчка тужна флота кнедле гута
А и ларма из Бостона само шкрипи

Подморнице ушле чак у Мисисипи
Срушила се од картона кула трула
Рузвелтова војна снага — права нула.

Дође крај свим преварама, пропаганди
У Индији сад се буни лично Ганди
А Чанг-Кај-Шек, свуд прикљештен, једва
дише

Ортацима са свих страна тужно пише
Изгнани са Пацифика, освојена сва Гвинеја
А јапанска флота стигла до Сиднеја
У Лондону и Њујорку сад сви стрепе
Како нове пукотине да залепе
Јер чим негде борба почне, крај се знаде
Њихова је војна снага за параде
За бежање баш су вешти, то им струка
То се види од Хонг-Конга до Тобрука
Сецовали на Стаљина да их „вади“
Ал' и он се сада дави, зато јади
И последња нада оде, то их смрви
Сад нуткају један другог ко ће први.

И козачка река Кубан није сметња
А прича о другом фронту празна претња
Не помаже лаж, превара, звучна фраза
Европске су трупе дошле до Кавказа
Одлетеше све прогнозе као магла
Стаљинова трула лађа већ се нагла
Тимошенко, Ворошилов и сви слични
Само бекетву и лагању баш су вични
Али рат се не добија са лажима
Зато војска болшевичка слабо цима
Побеђена, растројена она кида
У Кремљу Стаљин тужан, кука, рида...

МАЈСКИ ТОЧИ ВОТКУ У ЛОНДОНУ

— Главно је да му се допао први гутљај, а сад ће сам да пије!

На микроскопу

— Г. Черчиле, да ли се још нешто види од нашег источнаокиског царства!

САВРЕМЕНА БАСНА

Лисица и рода

Једног дана сретете тетка-Лија
Совјетија роду Британику и, по-
сле дужег разговора, позва је к
себи.

— Дођи, кумо, говорила је,
преврћући својим зеленим очи-
ма, дођи сутра на ручак. Биће
изненађења за тебе. Спремићу
ти масну чорбу »обећања«...

Тачно у подне стиже, сутрадан
рода Британика у тетка-Лијин
стан и беше задивљена мирисом
масне чорбе »обећања«, која се
пушила на штедњаку.

— Е, баш си сјајна куварица,
кума-Лијо!

Галантно сервира тетка-Лија ру-
чак и пред кума роду стави плит-
так тањир... а сама поче лакомо
јести...

Рода својим кљуном није мо-

гла ништа да дохвати и, стога,
оста гладна...

Лисица се направи да ништа
није приметила и рода оде ра-
зочарана, не окусивши ништа од
»обећања«...

Године су прошле и једног да-
на њих две се опет среташе.

— Дођи, кума-Лијо, позва је
рода-Британика; имам за тебе
изненађење... Спремићу ти леп
рибљи паприкаш »обећања«...

Сутрадан лија-Совјетија оде и
тамо је већ очекиваху примам-
љив мирис »обећања« и суд са
уским грлићем у који већ беше
усут паприкаш... Лисица овог пу-
та оста гладна, не окусивши ни-
шта од »обећања«...

Тако две прије нахранише лепо
једна другу.

Пронађен брод који
не може да потоне

Рузвелтов министар морнарице
Кнокс пронашао лађу са уграђе-
ним федерима, који лађу подигну
одмах чим потоне.

Метереолошки
извештај

Европа: Над Ламаншом магла
и олуја која дува у правцу бри-
танског острва. На самом острву
громови и муње и крупна киша
бомби и запаљивих граната. На
северном Атлантику бурно вре-
ме и мраз, а на истоку непогода
траје. Мрачни облаци обавили су
цело северно предгорје Кавказа,
а источни део Црнога Мора за-
леђен. На Волги плусак бомби и
ужасна грмљавина од које се У-
рал тресе.

Азија: Оморина и загушљиво.
У Индији падају циганчићи који
праве велику клизавицу за Ен-
глезе. У Кини олује и плускови
који се простиру све више на за-
пад.

Америка: Умерен мраз и слана
која је ухватила Белу Кућу и све
трустове. Редовне буре на Паци-
фику и Атлантику које ометају
сваки саобраћај.

Африка: Жега и запара. У дел-
ти Нила може бити мале грм-
љавине.

Аустралија: На Пацифику дува
Тајфун који је код Соломонских
острва нанео огромне штете ан-
глосаксонској флоти. Над Ново-
Гвинејом бура ће се повећати,
са грмљавином и градом. Непо-
года се шири ка југу и бароме-
тар показује да ће бити провале
облака над северном Аустрали-
јом.

Египћани

У Египту, све у место,
Енглез меси густо тесто,
Да испече колач свој,
Ал' ту сада песка нема,
Узалуд се вешто спрема
Очинлек да буде ној.

Мобилизација у Чикагу

Наредник: — А шта је тебе натерало да се
пријавиш у војску!

Гангстер: — Последњи пут дао сам судији реч
да нећу никада више узети оружје у руке.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 9 АВГУСТ

Верно се један мој пријатељ, па познаници навалили да му честитају. И сви по нашем старом, лепом обичају донели поклоне. И — ђаво би га знао — као да су се некако договорили — сви доносе сервис за кафу: за две, за четири, или за шест персона. Седимо тако и гледамо на поклоне, док се домаћин презнојава и пита у себи шта да ради са толиким сервисима за кафу, кад неко зазвони.

— Шта га знамо — каже домаћин и оде да отвори врата — можда се овај досетио па однекуд донео и кафу.

А кад оно, дошла сестра од стрица будуће таште и донела — сервис за кафу.

ПОНЕДЕЉАК, 10 АВГУСТ

Мој сусед, има тако цандрљиву и благоглагољиву жену да је то страха. И данас чујем кроз прозор светларника, како мој сусед огорчено узвикује:

— Ти си ми цео живот загорчала?

— Зар ја? — чује се јетки глас лепше половине — Што ме Бог не узме па да се увериш да више нећеш наћи жену као што сам ја.

— Ама — чује се после мале паузе глас мога суседа — то, да видим, и не би било тако рђаво.

УТОРАК, 11 АВГУСТ

Мој шурак је страстан пецарош. Свакога дана, пре беле зоре, одлази на пецање а враћа се касно увече. Питам га ја данас:

— Па ухвати ли штогод?
— Како да не — одговара он.
— Па шта си данас ухватио?
— Три „горке“ и једанаест шприцера...

СРЕДА, 12 АВГУСТ

Данас ми прича познаник, учитељ.

— Све ми се чини да смо ми из другог доба него ова данашња деца. Држао сам тако на једноме од последњих часова овога лета, наставу катихизиса, па да-

јем деци примере из морала. „Морал нас учи, кажем, „да је боље дати него примити. Зна ли ко од вас да ми каже где је најкорисније применити ову мудрост.

— Знам ја — каже један шврћа — и устаје — На бокс — мечу.

ЧЕТВРТАК, 13 АВГУСТ

Син мога комшије, слабо учи школу, али зато у футбалу показује велике успехе. Већ је стекао репутацију доброга халфа.

Његов отац забринут, ових дана треба да полаже поправни испит из математике, па га стално тера да учи.

— Не брине, ђале, професор навија за „плаве“ а они су у недељу изгубили два гола. А ја сам такође „плав“ он ће ми из солидарности дати тројку. У фарби смо.

ПЕТАК, 14 АВГУСТ

Нешто ме у последње време почело да пробада с десне стране те данас одем до лекара. Препоручише ми једног суседа те одох до њега. Пошто ме је прописно откуцао, прешледао језик и терао да дубоко дишем, рече на крају:

— Дакле, ништа страшно: даћу вам један сигуран лек. Него, добро је, што сте баш код мене дошли.

— Зашто! Питам ја.

— Зато што ја детаљно познајем ту болест.

— Већ петнаест година како болујем од ње.

СУБОТА, 15 АВГУСТ

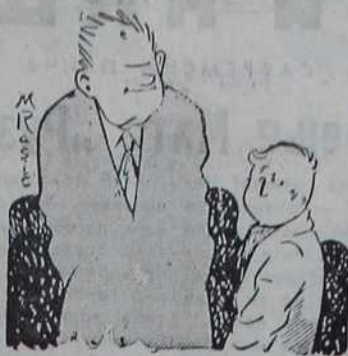
Моја сусетка, госпођа Мими страшно воли коњске трке. И клади се до изнемоглости. Данас је чујем како разговара са једном пријатељицом на веранди.

— Имам за сутра једно сјајно дупло-везано — каже она страшно — ако добијем, купићу један шешир, јесењи модел.

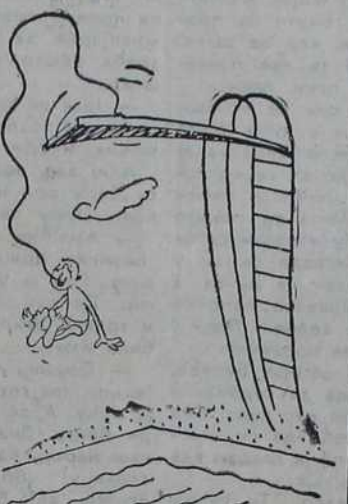
— А ако не добијеш? — каже пријатељица.

— О, онда... онда ће муж да ми га купи.

Дечја уста

— Тата, зашто си толико оседео!
— Зато, што ме ти не слушаш...
— Колико ли ти тек бабу нису слушао, кад је она толико седа...

Он вади зуб без бола

Светски рекордер

Овај црнац има највећа уста у Америци. Једино Рузвелт има већа уста од њега, али су му и потребна, пошто он рат хоће да добије речима.

БОДЉЕ

НАВАЛА У БОКСЕРЕ

Сви они, који се возе трамвајем број 6, уписали су се у аматерске боксере пошто је вођња овим трамвајем најбољи кондициони тренинг за тешку атлетику.

НИСУ КРЕНУЛИ СА СТАРТА

Хендикеп трка »Други фронт« претрпела је велики неуспех. Фаворити Џон Бул и Ујка Сам нису уопште кренули са старта. Сви они који су се на њих кладили изгубили су силне паре.

ПРЕШАО НА СКИЈАЊЕ

Совјетски тркач на дугачке стазе Тимошенко, који је у току овога лета потучен на свима утакмицама, сада је, усред лета, прешао на скијање. Зато се завукао у кавкаска брда и ту тренира — бежање.

СМЕТА МУ ПЕСАК

Енглески спортиста Очинлек, који је био рекламиран као стручњак за утакмице по песку, нокаутиран је од Ромела. Његов менаџер Черчил га браири да му је песак ушао у очи па ништа није видео...

ПРОПУСТИЛИ ИХ...

У прошлу недељу, играчи С. К. 13, када су видели онако огроман број навијача »плавих«, намерно су препустили победу, да би се на тај начин одужили публици.

НА НИЗБРДИЦИ

Познати совјетски тркач Тимошенко уверава своје навијаче да ће сада његова екипа постизати веће успехе у трчању, јер је овај део стазе, до Новоросиска, на низбрдици.

ИСТА МЕТА ИСТО РАСТОЈАЊЕ

У утакмицама за пехар Београда, стање је исто као и последњих двадесет година. На челу су »плавци« и »црвени« и један од њих ће бити првак. Можда ће ове године, да се задовоље навијачи, бити први С. К. 13.

Из редакције

Главни уредник: Види молим те, дође ми мало час неки господин и даде овај рукопис да га као роман публикујемо у наставцима. Погледај само шта пише: »Кочијаш је ошинуо коње бичем и викнуо: »Би-и-и, ђи-и, ђи-и«. И даље свих сто страна романа испуњено је тим »ђи-и«. Е, заиста има нас свакојаких под овом капом небеском!

Други уредник: — Па знаш, можда он и није крив — ако коњи заиста нису хтели да крену...

Последњи наблограми

Лондон — Вашингтону

Више не знам куд ћу, шта ћу Већ вас молим као браћу Од једног смо, знате, рода А крв, веле, није вода! Инјекције нове дајте Ни минута не чекајте Материјал, свеже трупе, Да крпимо многе рупе. Нашу кичму — Суец златни Вреба пораз сунуврати Ни са Малтом боље није... Где год који транспорт крене Страшни Ромел ломи, бије Стаљин, Москва! не питајте И њих што пре спасавајте Храном, речју и оделом Ал никако својим телом! Они су нам нужда прека Зато нек се бију, прже До последњег свог човека! Ако они не издрже — Нама више нема лека!

ВИНСТОН, с. р.

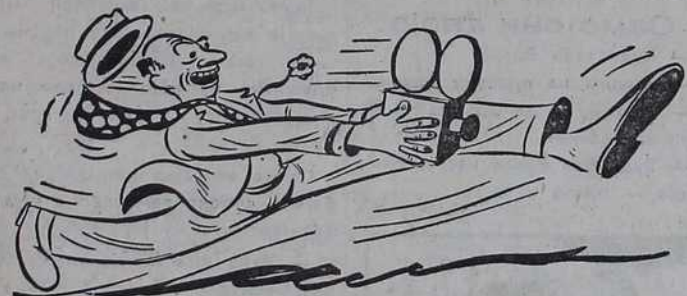
Вашингтон — Лондону

Саслушасмо, ево саде Ваше боле, ваше јаде И јес, браћо, грдна мука Што вас Ромел тако брука Помоћ би смо радо спали Али... али... Који год нам конвој оде Сваког прати зао удес: Једва јави — »С. О. С.« И остане на дну воде...

РУЗВЕЛТ, с. р.

Тимошенко

Тимошенко прошле зиме Користио згоде климе Да совјетски спасе рај Ал' му лето смрси конце: За црвене своје Донце Спремно је тужан крај.

»Њујорк Тајмс« доноси: Сједињене Америчке Државе образују такозване »борце победе«. Они су наоружани митраљезима, машинским пиштољима, секирама, гурпијама, тестерама, експлозивом и т. д. Сем тога сваки од њих добиће приликом прелаза преко Океана, по неколико гумених гусака, да им се у невољи нађу.

Препредостројне

КО ЋЕ ПРВИ!

»Њујорк Дејли Њус« пише: »Енглези треба већ једном сами да отпочну са стварањем другог фронта, јер су они много ближи Европи него Сједињене Америчке Државе.«

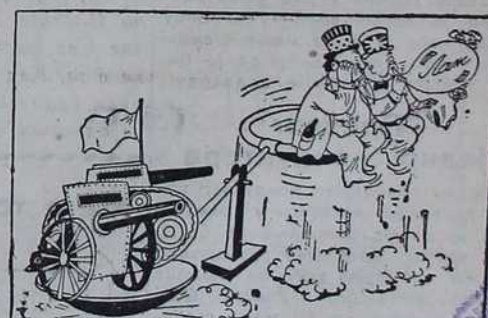
Англосаксонци хоће и желе да створе други фронт. Али, једино је запело ту, ко треба први да покуша да загризе удицу. Иначе, за њих је све остало лако.

Треба им само командант

Према извештају »Дејли Телеграфа« у Америци је један велики лист расписао конкурс кога би команданта највише желели на челу акције за други фронт.

Све је припремљено за други фронт, само им фали командант.

Не знају кога ће да поставе од толиких хероја узмицања и страгега повлачења. Зато ће морати читаоци да гласају. Па ко највише добије гласова, тај ће бити главнoкомандујући на другом фронту.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Скоројевић

— Видиш онај уображеног што врти штапом!
То је био пуки сиромаш до пре 2 месеца.
— Па како се обогатио!
— Отворио је бакалницу.

Немогућност

— Не правите тај мрачни израз лица! Насмејте се мало!
— Зашто! Како да се смешимо кад смо већ пола године у браку!

САВРЕМЕНА ПРИЧА

Разочарење Мите „Рузвелта“

— Код мен' нема грешке! Читам ти ка буква — развика се на своју госпа Дару, њен дотле питоми и послушан Мита. А да је бар имао разлога? Јок Зрател Рекла му само жена да се лане политике и гледа своја посла.

— Како нема грешке, ако Бога знаш! — насмеја се она. Та запенушио си од доказивања да болшевици држе леву обалу Дона, здонисо се дабогда, а јутрос си се узурдао и једнако шпунућеш! Кавказ, Кавказ...

— Не разумеш ти то, жено! — развика се Мита. То је план. Генијалан план. Има да их узвук у степе и онда...

— Шта муцаш? Где да их узвук? Не знам ти ја за ту тзоју стратегију, али по мојој женској памети то је све смуту па проспи. Узеше Немци, као од шеле, Гелу Совјетију, а ти све познаваш као папагај! план, план...

И реч по реч, они се позавлађаше... Крв и нож у кући. Мита само брекће, а госпа Дара уздише. А јуче за мало да се не погушају... Сели за ручак и таман почели да једу, Мита се нешто сети, отрча у собу и врати се са једном мапом. Загледа се он у ту мапу и заборави на ручак, а биле су баш филоване патрике које је он много волео. Прекини госпа Дари, па подвикну:

— Ждери те, матора будело, о'лади ми се вода за судова...
— Не дерњај се као луда. Сад је најважније. Треба да се отвори други фронт, па ја гледам где ће да се искрцају...

— Е, моја будело. Ти хоћеш да пронађеш оно, што толики Енглези и Американци не знају. Пре ћеш ти да се искрцаш у лудницу него што ће Енглези да ударе на тврдо...

— Ђут! Ни рачи. Видим ја да си ти петоклонашица!...

— Е мој брајко! Сасвим си пошашао. Зар за то што не слушам лагарије и глупости, ти ме тако зовеш. Полудео си за тим покварењацима који траже од нас голоруких да гинемо — изгибе толико свет. Исти си као Рузвелт. Слеп и себичан!

Мита скочи, претури сто и направи се џумбус. Недељу дана нису реч између себе проговорили, али кад европске трупе дођоше на Кавказ, Мита дође кући сав утучен, па се понизно обрати госпа Дари:

— Извини Даро! Била си у праву. То су брве саме трице и кучине. Зар ни у брдима не могу да се одупру. А они дрекавци из Америке и Енглеске само лежу. Те не знам толико тенкова, па толико аероплана, па толике милијарде за наоружање а кад треба нешто урадити, онда ништа!...

— Јеси ли се најзад уверио — рече му госпа Дара, сав задовољна, и оде да спрема ручак.

Али, већ после пола сата, кад су били при крају ручка, Мита поче стару песму:

— Ама, не иде ми у главу да онолика држава не може да зине. Где је убуду, улази као у сир. Па где су им бре тенкови и толики авиони... Зар је то све била лаж!...

— Слушај, човече! Окани се једном тих глупости и гледај своју кућу. А за рат у свету не води бригу. Знај само ово да је наш народ, од вајкада, имао пословицу: бој не бије свијетло оружје, већ бој бије срце у јунака...

И Мита послуша своју Дару. Побаци сав мапе и књиге и диже руке од политике па ухвати ашов и оде у башту. И мир се поврати у њиховој скромној кућици, а башта процвета...

Он у неприлици

— Ух, па ја ту не знам шта да оправљам!

Сигуран кров

— Ама чиме ти покри твоју нову кућу!
— Као и цео остали свет.
— Па чиме ти!
— Интабулацијом Државне хи потекарне банке.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Рђав метод

Удружење бивших кметова и одборника „гачула“, уложило је протест што се регулација Београда изводи по некој чудној пракси која толико отскаче од традиција. Ни комисије, ни дјурне, ни протекције. А таквим начином се у Београду није радило никада па се друштво плаши за своје тековине.

Убедљив разлог

Један кућевласник из Дечанске улице обратио се са молбом Градском поглаварству да се улица не проширује, пошто се плаши промаје.

Нађена грешка

Сваке године у ово доба Београд је трпео велику оскудицу воде иако је имао мање становника него данас. Биће да је била грешка у самоме водоводу.

Предлог једног кондуктера

Један трамвајски кондуктер, кога су толико изгазили у трамвају да је добио боловање за бању, за време боловања је израдио нацрт трамваја, који би највише одговарао нашој публици. Овај нови трамвај не би имао степеника ни врата. Улазило би се по ужету, кроз кров, а кола би била троспратна са терасима. Под би, наравно, био од гвожђа или бетона, а кондуктери би седели у једном малом бункеру.

Само брзо

Путује г. Јоцић трговачким послом кроз Србију. У једном месту стигне га депеша његове жене:

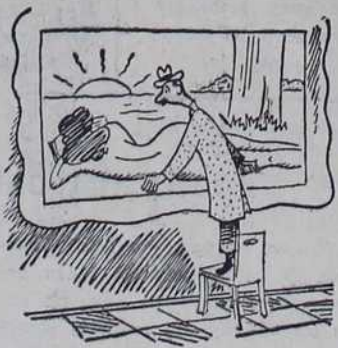
»Твоја мајка лако оболела — сахрана у уторак. Пепика.«

БАЊСКЕ ЗГОДЕ И НЕЗГОДЕ

РАВАЈЛО у бањи

Сад је наше Пет минута па ми сељаци Гурамо као међава, пре и Кад одеш у бању ники те не гледа па живимо ка стока и Нико се није излечио а сад Ми прво у каду и све Се ранимо у рехтерајију а пусти келнери само се Клањау, изађем ти ја сабајле у парк и само чекам Да неко наиђе На удицу, са свик страна салећу ме жемске а ја не трзам већ само жмирим јербо сам у Београд свршио добру чкољу и знам како се фаћка. не Иде Равајло на трулу даску, научио сам знање и скупо Платију па сад не гугам а оне Све циле Миле па око мене а ја, Кад ми се досади, дрекнем беште бре Од мене оћу да се одмарим од ону работу и да

Њега то интересује

— Штета, баш бих хтео да пређем с оне стране да видим коју књигу чита.

се снабдем са Бањски витамин „пис“ а оне се смеју па Кажу не се трвај господин Равајло ништа ти неће бидне ако не Волиш на сладолед а ја им кажем Оћу ве водим ал на Пиво и оне пристају а ја сас целу булументу у рехтерајију Па сам тамо Платију за 100 банке пиће.

а јуче Сам једном гејаку испреко Мораве адицију на мунте иљаду двеста банке а он није ни трепно, набоко се геца Банке па не зна шта ће с паре Зато сам и ја ишо смузику на гоч и тамо правио лумперај бољи него у Мирно време. а Вала што сам добио собу и предобље у отел, па има и купатило ал Несмем да га отворим јербо не могу уфатити крснога имена ди се пушћа Вода и ди се затвара а зазорно ми Да питам јербо ће да ведну да

Бањски разговори

— Имате ли сина?
— Имам!
— А пије ли?
— Не!
— Да ли пуши?
— Не!
— Иде ли радо у биоскоп?
— Не!
— Какав је то чудан син?
— Ни мало није чудан! Баш као и остала деца.
— Па колико му је година?
— Две и по!

не знам ту Госпоцку работу. Па Имам и балкон па није скупо Тријес банки дневно и То брев мезе, само Ми се не допада што по целу бању само сељаца а господа Се завукла у неке колинице и страћаре па не смеу ни дућу у Кафану већ сами кувају неки чорбуљак и једу Пресни патлициани, ал ако доста је бије и њихов бес и акање сад треба геца да Мало проживи и ведне неку вајдицу ско бидне нешто Ново ја ћу ви јавим.

Само они двоје

— Куда тако брзо?
— Журим на прасеће печење.
— Надам се да друштво није сувише велико?
— Буди без бриге нас је само двоје — прасе и ја.

— Зашто ходате стално једном ногом по тротоару!
— Ах, баш вам хвала што сте ме опоменули. Већ сам помислио да се она скратила.

ИЗ ЦРКВЕ...

Незгодни обичаји

Чувени поп-Шилџак из Санџака био је и делија и шаливчина. Нигде није ишао без пушке па је неки пут и верске обреде вршио под оружјем.

У Санџаку, као и западном делу ужичког округа, има чудних надимака који су постали права презимена и нико те породице и не зна под истинским презименима.

Магарац, Зеца, Бистривоца, Пецикоза, Лисица, Дерикоњ, Опанак, Шубара, Чварак, Бубало и други, све су то надимци — презименима.

Једне недеље, тако, поп Шилџак је венчавао младе парове у својој сеоској цркви. Двоје сунпружника на које је прво наишао звали су се Јово Магарац и Стана Лисица.

После венчања поп-Шилџак се, бајаги, дубоко замислио а кум га запитало: шта му је?

— Како шта ми је, насретниче! Неки дан сам крстио Зеца и Пијавца, ономад опет Чварка и Опанак; сад венча Магараца и Лисицу — па се питам докле ли ће ово овако ићи и какве ли ће звери сада у цркву наићи...

Кајање

Свештеник: — Најзад треба да кажеш колико си пута изневерио жену.

Покајник: — Али, часни оче, дошао сам да се покајем, а не да се хвалим.

ШАРЕНА СТРАНА

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— Ја уопште много путујем.
— Да нисте трговачки путник?
— Не, ја сам кондуктер на трамвају!

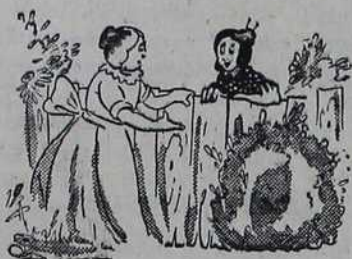
— Како ми можете рећи да сам глупан?
— Извините, али ја нисам знао да ви то држите у тајности.

*
— Нада се фотографисала!
— А је ли добро изишла на фотографији?
— Мислим, да јесте, јер нико ме не показује фотографију...

*
Имам код куће неколико прекрасних слика.
— Из којег доба?
— Из доба кад сам још имао новаца!

*
— У каквом ви то тону разговарате са мном?
— Не знам, нисам музикалан.

Непознаји узрок

— Моје саучешће! Чуо сам да сте вашу веридбу раскинули!
— Да! Девујку сам већ премадио, сада је новац на реду!

◆◆
— Мени се чини, да нема неугодније ствари, него пријатеља замолити, да ми да мали зајам.
— Има још неугодније. Одбити га?

*
— Чујем, да ћете на својој вили дозидати још један спрат? Зар вам је вила тескобна?
— Па да, зимзелен коју сам посадио не може се даље поњати!

— Већ две ноћи не спавам. Треба ми хитно 10.000 динара, а не знам где бих могао да их нађем.

— Што се ниси обратио мени?
— Зар ти можеш да ми узамеш 10.000 динара!

— Не, али имам одличан лек против несанице.

Шопенхауерова генијалност

Славни филозоф Шопенхауер тврдио је увек да је добар жетвац један од главних предлога за генијалност. При овоме тврђењу полазио је од себе, јер је увек био при добром апетиту.

Једнога дана, у једном франкфуртском ресторану Шопенхауер је ручао, а до његовог стола, седела су три грађанина.

— Чудан је овај Шопенхауер, рече један од њих. Посматрам га скоро читав сат... Тај једе за тројицу!

— Колико пива трошите дневно?
— Један хектолитар.
— Даћу вам један савет па ћете трошити два пута више.
— А то је!
— Почните боље да пуните чаше.

У једном предузећу

Шеф: — Зар мислиш да сити овде газда?

Намештеник: — Не, господине шефе.

Шеф: — У реду, онда престани да изиграваш будалу.

У ресторану

Гост (келнеру): — Ово је печење смрдљиво.

Келнер: — И ја сам то приметио, али вам нисам хтео рећи, да вам не бих покварио апетит.

Опрезност

— То вам је врло опрезан човек: Сваки пут кад заради сто хиљада динара, остави на страну педесет хиљада.

— За старе дзече?
— Не, већ за свог адвоката.

— Налазим се у врло непријатној ситуацији! Један ми је писао: Или ћете се оканити моје жене, или ћу вас убити као пса.
— Па остави ту жену на миру!
— Да, али не знам коју. Писмо је без потписа.

„Под условом“

— Пристајем на услове. Али „под условом“ да милостива госпођа не облачи моје хљине и чарапе.

У сезони купања

— Па зар ви не знате да је овде купање забрањено!

— Али, човече, ја се уопште не купам! Скочио сам у воду да извршим самоубиство, па стално гњурам и никако не могу да се удавим...

Лекар: — Узимате ли редовно по чашу вина које сам вам препоручио за јачања?

Пацијент: — О, докторе, вино ми толико прија, да сам попио већ цело месечно следрвање.

У духу данашњице

— Кажите ми чинио, каква је разлика између оптимиста и песимиста!

— Е, сине, кад пред двојицу изнесеш сир, песимиста ће видети само рупе у сиру, а оптимиста сир.

АНЕГДОТЕ

Кад је чуо ову примедбу, филозоф се окрете суседима и одговори:

— Али за тројицу и мислим, господине!

Доситеј и етикеција

Док је боравио у Лондону, Доситеј је често био позиван у отмене енглеске куће где је дочекиван као неки „изванредно интересантан гост са егзотичног Истока.“ Сем најужег круга, дипломатије тада се, као и сада хвала Богу, веома мало знало о Србији и Србима.

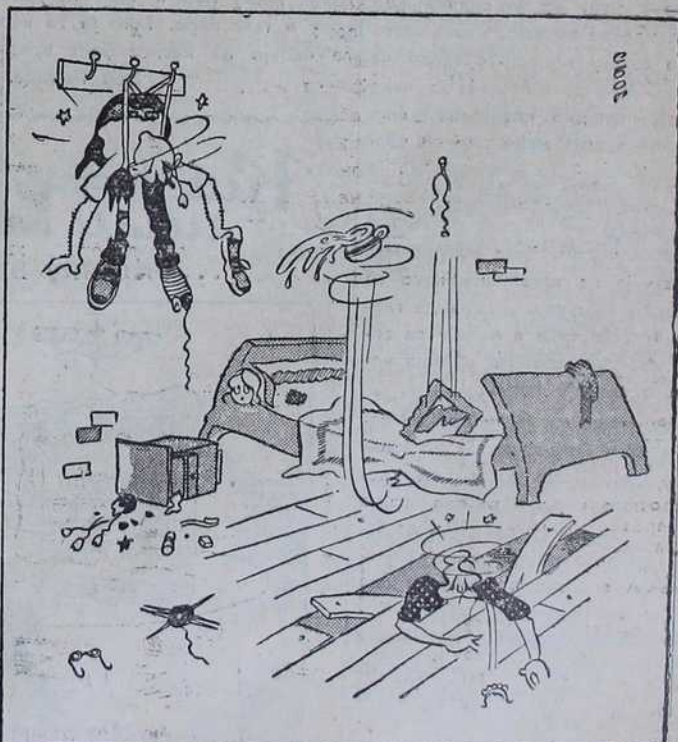
Доситеја је ово јако вређало, а нарочито када се уверио да се све интересовање Енглеза за Србију своди на њихове чисто трговачке интересе.

Видећи дакле како се они мало интересују за народне обичаје и духовни живот Срба, Доситеј је постепено престајао да води рачуна о навикама и обичајима Енглеза. Тако за време једног свечаног обеда у кући неке леди — док су сви присутни по правилима енглеске етикеције солили јело помоћу ножа, Доситеј је то чинио просто узимајући со прстима. Док су га домаћини зачуђено посматрали, Доситеј је, објаснио:

— Ви солите она места где со случајно падне с ножа, а ја, овако прстима, где хоћу.

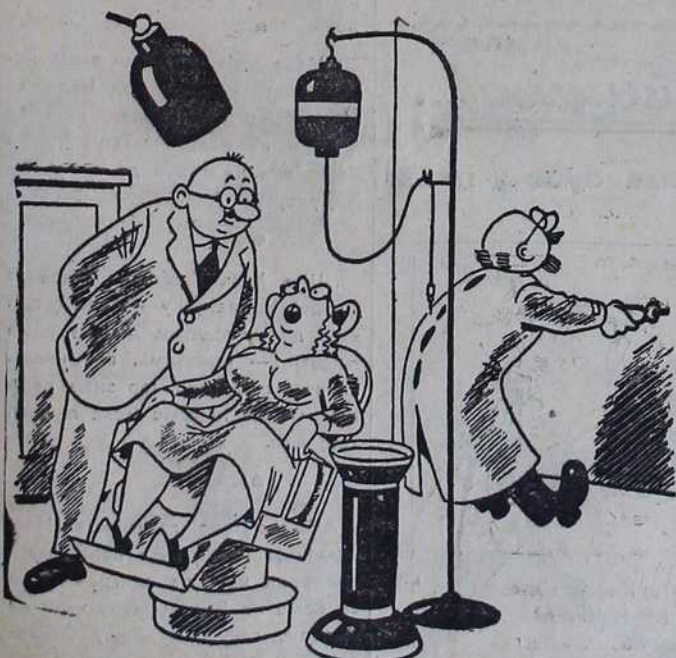
МАЛИ ПЕРИЦА као боксер

— Зашто плачеш, Периче? пита деда малог Перичу.
— Тата ме истукао.
— И један дечак као ти који хоће боксер да постане, плаче за то?
— Али, сви су били ниски ударци...

Кад муж навија за С. К. 1913 а жена за Б. С. К.

Кратковидни дентиста

— Рекла сам ти да овај зубни лекар, вади зубе без бола.

Нод зубног ленара

— Јао, јао.
— Шта се толико дерете! Ваш зуб нисам још ни пипнуо!
— Стали сте ми на жуљ!

Учитељев љубимац

— Зар је ваш Перица тако одличан ђак!
— Још питате! Ето г. учитељ из трећег разреда толико га је заволео да га је и ове године задржао у трећем разреду.

Узрок ПЕРИЦКО

ПРИСУСТВО

Дама: — Дакле драги г. Пајо, ви ћете доћи на моју свадбу, зар не?

Г. Паја: — Разуме се. Па ја сам присуствовао свима вашим веридбама.

Справдање

— Казали сте да имате новца као плевне, а ви га немате.

— Па ја немам ни плевне.

Шта је то уљудности

Синчић: Тата, шта је то уљудности?

Тата: То је, сине, кад се људима не каже оно што се о њима мисли.

Нейромишљено обећање

— Бокице, обећао си да се више нећеш тући.

— Погрешно сам.

— Кајеш ли се? Немој то више никада да радиш.

— Имаш право, мама, нећу никада више обећавати.

Стари медвед

Унук пита деду:

— Дедице зашто не мумлаш?
— Зато што не знам.

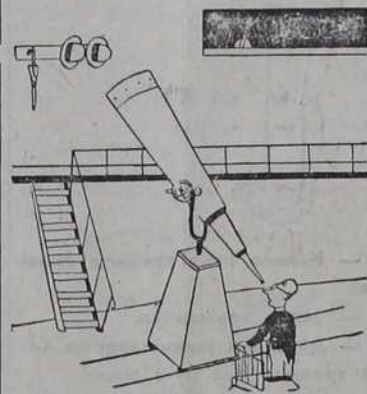
— Како да не знаш, кад је мама данас казала: опет ће нам доћи онај стари медвед.

Условна слобода

— Ето, пријатељу, како ме сада видиш, ја сам дошао из суда. Добио сам развод брака! Али већ сам на путу да се поново оженим.

— Тако. То значи да си пуштен само на условну слободу.

Нратновидни астроном

— Аха, какве то две нове планете хоће да се сударе!

Добра реклама

Једна галантериска радња ставила је у излог овај натпис:

»Свет није ништа друго до долина суза. Наше марамице их најбоље бришу«.

— Зашто ти волиш да ти баш стара мајка даје рибљи зејтин?
— Зато што јој руке дрхте!

Паметан син

Син: — Данас ме је професор питао да ли ми ти помажеш код задатака из математике?

Отац: — Па јеси ли му признао?

Син: — Нисам, јер нисам хтео да те брукам!

Искрено саучешће

— Данас сам био код зубара и замолно га, да ми зуб извади с болом.

— Зашто са болом?

— Идем да изразим саучешће једној породици, па бих хтео да будем жалоснији...

Малокрвни члан

— Наше удружење треба да се појача новим члановима, њему треба довести нову, свежу крв! Хоћете ли да постанете члан нашег удружења?

— На жалост не могу. Малокрван сам...

Тако је лепше...

— Госпођо, мораћемо да начинимо један ренгентски снимак.

— Драге воље, докторе, само молим вас у профилу. Знате, тако лепше изгледам.

Она: — Ваш ауто је леп, али прави ужасну ларму! Да ли је то увек тако?

Он: — Не, само кад ради мотор.

Искрена љубав

— Девојка је дражесна, а њен отац има фабрику.
— Имате ли фотографију?
— Девојке!
— Не, фабрике!

Муж: — Ја сам глава породице и ја овде заповедам.

Жена: — Ако си ти глава породице, онда сам ја врат породице, па према томе могу главу окретати како ја хоћу.

Мали Перица пише...

Драги другови и другарице, Ево нам се заврши школа и сад смо слободни. Не мора човек више да лупа главу са географијом. То препуштам сада Енглежима. Они су специјалисти за те ствари и ја ћу се необично радовати кад се једнога дана нађем на Борнеу, јер су Енглези у стању да нам израде и тај премештај. Тата каже да смо се већ налазили и у Египту и шта ти ја све знам, али ја, право да вам кажем, у то не верујем. А нећу ни да си разбијам главу много с тим, јер је сада време да се иде на купање, у биоскоп... Био сам у недељу с татом на тркама. Кад смо пошли од куће тата је напунио новчаник, али, не знам зашто, кући смо се вратили пешке. Тата је рекао да је тако здравије, спортски... Уосталом ја сам већ научио да се ничему не чудим. Тако на пример, гледам ја на тркалишту како се понашају ти људи. Дошли да гледају коњске трке а мувају се више око оних дрвених кућица него што гледају коње.

зине на тркама, нарочито кад одлазе са тркалишта.
»А јашу ли Енглези и сада?«
— запитао сам ја чики.
»Јашу, синко, јашу!« — одговорио је он. — »Само што сад има у Европи мало коња који се дају јахати. Зато Черчил покушава сада да јашу нилског коња...«
»Али нилски коњ је тако љидав«, — насмејао сам се ја, — »па ће чика Черчил убрзо да се нађе на земљи!«
У том моменту нам је пришао тата и рекао да је цокеј са његовог коња пао и тако изгубио трку а тата паре. Тако је то кад се сецује на неспособног цокеја...
Ваш Перица.

Како би то стајало?

— По Змају написао Ја-С.

Како би то стајало када стари дека Са букетом цвећа своју цуру чека
Како би то стајало кад би стара бака Заграла балет, као перце лака.
Како би то стајало, кад би шврћа мали На менице многе хтео да се жали.
Како би то стајало кад би мала сека,

Стала да за себе цигарете чека.
Како би то стајало кад би келнер стари Наплатио госту к'о што је у ствари.
Како би то стајало кад би људи госте Служили печењем на велике посте.
То би исто стајало, ко што писцу стоји, Да се од корпе уредничке не боји!

Из дирекције за снабдевање

После ликвидације колонијалних радњи »Доњец« и »Дон« сада је ликвидирала и колонијална радња »Кубан«.

Пажња. Забрањује се Ангосаксонима да отворе радњу »Други фронт« јер нису способни да воде ни радњу »први фронт«.

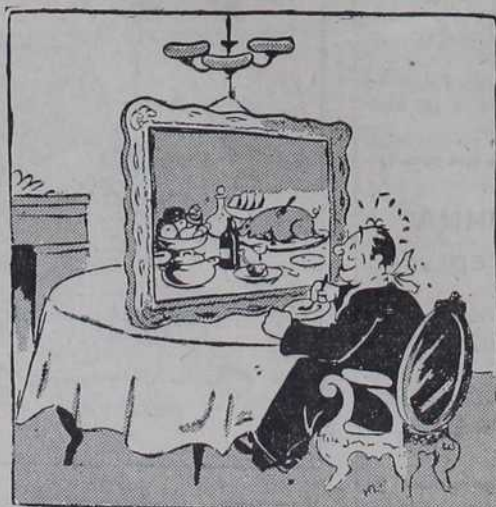
Пет илсана једној мондена

...И буди убеђена, кученце моје, да све моје мисли при одласку на Национални рад, припадају само теби и да ћу, далеко од тебе, остати веран и увек у мислима бити с тобом — Твој до гроба Саша.

Анице, ми смо заједно прошли приличан део живота и захваљујемо удесу што нам је пружио леп живот у мојој гарсоњери... Са много бола растајем се од тебе — Љуби те Ацика...

Како нами Перица замишља...

...оптичку варку и ...да човек има бубе у глави

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија »ЛУЧ«.

...И, ето тако, госпођице Новковић, ја овога пута нећу имати срећу ни част да одиграм танго са Вама на Вашем журу нити да уживам, слушајући Вашу божанствену песму. Ваш одани Александар П...

Бодликава козерија

Идем јуче улицом и било је већ предвече а испред мене иде једна дама са дивним ногама, а сукњица кратка лепиша на вечерњем ветрићу и ноге се виде преко колена. А на улици гужва и стиска па не могу да је достигнем, а баш би хтео да видим и предњу фасаду када сам имао прилике да видим и дражесну позадину ове лепотице. Најзад је достигох. Намавана, удешена, ал' брат брату педесет година. Баба, али не попушта. Уситнила корак као девојчица, босе ноге, сандале, лака блуза и кратка сукњица, па гура ли гура... Успешно конкурише — бар са леђа — младим девојкама а у сумраку или, не дај Боже, мраку може човек и да се превари.

Такве су жене. Узалуд се ми јуначимо, називајући их слаби пол, оне су данас и духовно, а богами и физички, отпорније од мушкараца. Користиле су згоду да се сасвим раскомете и баш оне које имају свега и свачега иду највише голишаве, док се оне сиромашне још стиде. Уђеш ли у трамвај, жена је јача и вештија. Угура се,

стане ти на ногу, утрапи ти корпу на крило, а ако те ђаво надари да протестујеш нагрди те, да се све пушиш. Слично је у возу, на пијаци или у некој кафани. Свуда жена води прву реч. Ако јој то конвенира, онда је дама, мајка и мученица а ако то не важи онда је борбенија од мушкараца. Псује, грди и хоће да се хвата за гушу.

Само бадава све то. Иза тога се крије женска сујета јер и данас, као у време прамајке Еве, свака жена жели у првом реду да буде лепа и запажена. Једно или друго, а сретства да се до тога дође су споредна. Најобичније женино сретство је муж, он њој дође као неки „ау свајс“ или пословна дозвола, зато он јадник највише и трпи због ове женске еволуције. И то не само од своје већ и од туђих жена.

Због тога је најпреча дужност мужева да се организују, да оснују неко удружење, јер кад постоји удружење за заштиту животиња зашто да не постоји друштво за заштиту мужева...

ЦИЛЕ

САВРЕМЕНА ЛИРА

Студена ме киша шибда

— Од Литвинова —

Студена ме киша шибда,
Већ десети дан...
О, прими ме, Епоноро,
У свој топли стан!
Назеб'о сам, прелазећи
Буран Океан...
Платићу ти новцем, златом...
Чим год хоћеш, знај!
Само мени пружи, душо,
Миран сан и рај!..

А у зору када сване
Жели удес крут
Да се ето, Епоноро,
Ја кренем на пут!

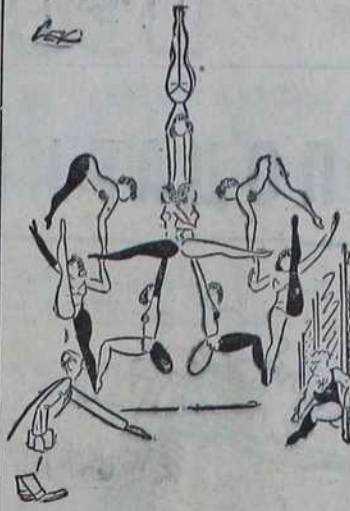
Литвинове, драги друже,
Што не дође пре!..
Предухитри тебе Винстон
Сад му пружам све!..

НИЈЕ ИСТИНА

— Кажу да су ти извижда ли комад, нарочито трећи чин.
— Трећи чин! Није истина. Онда већ никога није било у позоришту.

Мали трик на ревији

— Хоћете ли већ једном стати на своје место на дну пирамиде.

ЧАРШИНСКИ РАЗГОВОРИ

Лутрија

После неколико узалудних покушаја да наплати своја потраживања кројачка фирма Микић, добила је од свог муштерија Жикића следеће писмо:

»Ја сваке Нове године испишем на засебним цедуљицама имена својих поверилаца, онда све то ставим у свој шешир, добро промућкам и најзад пажљиво извланим једну од њих. Чије се име налази на тој цедуљци томе у току године исплатим дуг. Дакле, ако ме ви и даље будете гњавили, изгубићете празо на идуће вучење.»

— Данас ме је возио трамвајем један врло дрзак кондуктер који ме је за све време војње гледао као да нисам платио карту.

— А шта си ти радио!
— И ја сам гледао њега као да сам платио карту.

Трговци разговарају

— Кад сам дошао у Београд био сам скоро го и бос, па ипак сам нешто постигао.

— Није то ништа! Ја сам дошао не скоро већ сасвим го и бос!

— Та то је немогуће.
— Зашто немогуће? Овде сам се родио!

У књињари

Дама: Да ли имате књигу „Како ћу сачувати младост?“

Књињар: Немамо, госпођо, али можемо наручити.

Дама: Добро, онда молим вас само што пре.

Књињар: Хоћу, хоћу милостива. Видим и ја да је ствар хитна.

Мали огласи

Отварај школу уметничког играња покера. Заинтересовани ученици треба да понесу што већу суму новаца.

Отомане, диване, софе, продајем. Јавити Дон-Жуану Мики.

БЕОГРАДСКЕ СЛИКЕ

Разговори из трамваја

У трамвају гужва. Један другоме стоји на жуљевима. Једна дама седи, а поред ње такође седи, синчић од 6 година. Један старији господин јој се учтиво обраћа:

— Госпођо, ваш дечак седи а многи старији људи стоје. Зар нисте прочитали онај натпис на вратима који каже да је лепо и пристojно старијима уступити место?

— Ја јесам — каже уверено дама — али то се не односи на мене. А мој син још не зна да чита. И њега се не тиче.

И синчић остаде да седи.

— Само још једну станицу — сигурно биће једно место слободно.

Трне

Сутрашњи састанак код «Цареве Ђуприје» биће нарочито занимљив ако га киша не поквари. Специјални трамвај, који кошта дупло више него обичан, функционисаће нормално тек када почну трке, пошто се раније обично поквари. И пошто је опажено да наш љупки женски свет нарочито воли да се клади, управа тркалишта је решила да, као новину, уведе карте за клађење у нарочито нежним бојама, и напарфимисане најбољим женским парфемима. На бифеу ће се пробити нарочити прозор са изгледом на целу писту, пошто је опажено да се мушкарци ту нарочито задржавају. Даме ће моћи да покажу своје нове шешире и последње моделе тоалета. За ципеле са дрвеним ђоном посејана је нарочито мека и удобна трава. Гурњава је обавезна, а ко успе да се увуче без карте, није обавезно да се пријављује. За склапање послова одређан је простор испред тотализатора. Узгред, ако то публици не буде сметало, одржаће се и коњске трке.

Хотелијер: — Како сте спавали, господине!

— Много боље него ваше стенице. Оне, верујте ми, целу ноћ ни ока нису склопиле.

Усред гужве одједном настаје галама, тиска, псовање, гурање, протести, запомагање!

— Шта се то десило? — пита ознојени кондуктер.

— Покрали су ме — звапи један, сав блед у лицу! — Неко ми извукао новчаник из капута. И то баш мени, сиромашу убогом.

— А колико сте имали у новчанику? — пита са саучешћем један путник.

— Тридесет и пет хиљада динара.

То је скандал — протестује једна дама. — Требало би такве ствари забранити по трамвајима.

— А шта су вам урадили? — чују се гласови унаоколо.

— Ето овај балавац носи неко посуђе и просуо ми супу на нову хаљину. Сву је измастио.

— Не брините се, госпођо — каже мирно дечко који носи посуђе. — То није супа, већ чорба...

— Молим карте — виче кондуктер и једва се провлачи кроз масу.

— Стална — каже један путник.

— Молим вас, покажите.

— Што да покажем кад је стална.

— Настаје жучно објашњавање и путник, нема куд, вади новац.

— Приметио сам ја вас — каже зловољно кондуктер. Ви се стално шверцујете.

— Па ја лепо рекох — стална — каже мирно путник.

— Ја сам мислио да сте ви вегетаријанац, међутим видим да сте наручили бифтек за вечеру. — Тако је, ја једем месо само од оних животиња које се хране биљном храном.

Менанерије у купатилима

Пошто су се, после уређења денје плаже у зоолошком врту, чули многи гласови зависти, најважнији фактори су одлучили да се и старијим купачима изиђе у сусрет. Управа зоолошког врта одлучила је да своје животиње праведно расподела на сва остала београдска купатила. Павијани и једнооки крокодили одређени су за купатила на Дунаву. Нилски коњ ће бити смештен у мушком базену код «Смиљева», жирафа код «Трнинића», слон у ватер-поло игралишту «Брђана» а неколико пари рода и онај полиглотски васпитан папагај код «Буска». Остале животиње биће расподеле на парним купатилима. Што се тиче гусака, фазана, кокошака и голубова, они ће остати и даље иза решетки јер данас претстављају велику опасност због насртљивости.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ПРИЈАТЕЉИЦЕ

Мила се сликала код фотографа пре три дана. Данас је отишла са својом пријатељицом Коком, да узме слике. Фотограф јој даде већ израђене слике. Мила баш није задовољна са сликама, и, кад су изашле из фотографске радње, рече својој пријатељици Коки:

— Је ли изгледам страшно?
— Да, одврати добра пријатељица. — Али те је одлично погодио.

Жене међу собом

— Је ли, Мицо, како је било на скупштини за женско право гласа?

— Па све су говориле сем оне која је била одређена да говори. Она није могла да дође до речи...

Љубомора

Марија је раскинула веридбу. Изневерени вереник је позива на одговорност:

— Ти, дакле, другога волиш? Како се зове тај несрећник? реци ми где станује?

— Не, јеца Марија — нећу ти рећи, јер ти ћеш га убити.

— Којешта — теши је «бивши» — хоћу само да му продам бурму...

Женска дискреција

Окупили се бели удоваци у једној кафани, — пошто су им жене отпутовале, која у бању, која у село — пију, веселе се и разговарају о којечему. Тако је било говора и о брбљивости жена и већина се сложила у томе, да су све жене брбљиве.

— Ја још нисам срео жену — закључио је дебат један од присутних — која би била у стању да за себе задржи какву тајну.

— Вараш се — одврати на то један бели удовац, који је мирно пушио своју лулу — једну тајну знају чувати све жене: своја године!

НЕКАД ГОСПОДАРИЦА МОРА...

— Можете ми веровати, децо, била сам заиста, енглески господар мора.

Фудбалерова трагедија

У његов ушла је живот Оштро, к'о попта у празан гоџ Да би неко време били срећни И да би му најзад, задали бм!

Пришла му је после утакмице, Изјавила љубав сва устрептана, А он, направи глупо лице И рече: »У реду, мала!»

Певала му је лепе песме Обично дур а ређе мол Љубила га је дуго и страшно, Кад год би дао гол.

Ал' хтеде судба клета, Да се у њој угасе и љубав и жар... Из клуба беше истеран Пера И поста спортски новинар.

Она му тад нађе многе мане... Не вреди, рече, ни за грош... Безобразник пише чак и романа! ...И даде му сургун — пасош.

То зависи од висине

Госпа Мара вратила се из бање, али је веома нерасположена. Муж је узнемирен пита:

— Шта ти се догодило? Јеси ли се задужила или си ме изневерила у бањи?

— А шта би ти било милије?

— Хм, то зависи од висине дуга.

Из позоришној свешта

Враћајући се са вишечасовних проба у позоришту, где је са глумцима пробао један тежак, модерни комад — редитељ, већ на прагу своје куће, издржава праву баражну ватру своје жене:

— Нитковце, неваљалце, прељубничке!...

— Још једанпут, драга моја, поново. Још није увежбано. Маче патоса више ватре...

— Цони, та не трчи тако!
— Шта могу, драга, кад сам био под командом Мак Артура то ми је у крви.

ЖЕНСКЕ ПОШТА

ПЛЕТКА РОЈКА одговара...

Мили. — Жалите ми се да су вас комарци изуједали по рукама и ногама и питате ме шта да предузмете. Најбоље је да избегавате да се шетате пред вече по Каремегдану, па ћете имати двоструку корист. Неће вас комарци више уједати а вашем обожаваном неће да се деси малер да као беспослени шетач оде на чист луфт.

Пепа. — Пишете да сте лепа, зашто да вам не верујем? Али какав је тај несретник који не види да се данас живи од лепоте, или, мислим, да ипак нисте толико лепа, кад он то за две недеље, колико се познајете, није приметио и у вас се — није заљубио. Није искључено да је то један од оних који није задовољан само са лепотом — хтео би нешто и у готову.

Кокану. — Пишете ми: »Девојке ми је рекла да моје приближавање сматра насртљивошћу. Шта да радим? Одговор: »Па?

Шта ту има још и да питате? То је јасно као дан. Мени је бар јасно. Вама, изгледа, не?... Реците јој збогом, па на лево-круг. Није она једина».

Драгици. — Из вашег писма видим госпоњице, да сте и ви разочарани. Немате воље да живите. Просто вам дође да скочите у Дунав. Па отидите, скочите у Дунав, лепо се окупате, изађите из воде, прошетате плажом и свакако ћете наћи младића, који ће вас радо забављати. Присуство младог и лепог младића учиниће вам, госпоњице млада, живот лепшим и задовољнијим.

Бранки. — Питате ме да ли се краставац може употребити као козметичко средство. Наравно да може! Ољуштите краставац и њиме масирајте ваше лице пре ручка. Лице ће вам постати свежије и млађе. А затим оперите краставац, посолите и поједите за време ручка као салату.

АМЕРИЧКЕ ЛЕДИ

— Пази, дарлинг, да твоје нове хаљине одговарају моме положају у Министарству за информације... Без голотиње, али узбудљиве.